

[Ehha Strange.]

tror ikke, vi er fundamentalt uenige i selve spørgsmålet om forbrugerindflydelse.

Når jeg sagde, at cirkulæret ikke var kendt, så er det muligt, jeg ikke husker datoerne, men jeg mener ikke, jeg har fået det i hænde, inden jeg har udarbejdet dette lovforslag. Derfor kan der godt være en overlapning af datoer til den ene og til den anden side. En ting er, hvornår et cirkulære er dateret, en anden ting er, hvornår jeg får det i hænde. En ting er, hvornår jeg indleverer et lovforslag til folketingets sekretariat, en anden ting er, hvornår det bliver fremsat. Der er altså nogle datooverlapninger dér, som jeg ikke synes at vi behøver at skændes om.

Jeg vil bare lige tilføje, at dette her naturligvis også går videre, og at jeg nok havde fremsat det alligevel, fordi det er et organ, der skal sikre både forbrugere og medarbejdere indflydelse, ikke kun forbrugere.

Poul Dam (SF):

Fru Inge Fischer Møller henviste til nogle socialdemokratiske intentioner, der var nedfældet i en betænkning. Man må have os undskyldt. Socialdemokratiske intentioner har vi været ude for mange af — de bliver ikke alle til virkelighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. [af Knud Jespersen m. fl.].

(Lovforslag nr. 47. Fremsat 22/10 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Det lovforslag, som kommunisterne har

fremsat, tager sigte på at standse udstedelsen af de såkaldte konvertible obligationer. Det drejer sig om obligationslån, som udbydes af aktieselskaber. Ejerne af disse obligationer får deres penge forrentet, og desuden får de adgang til på et senere tidspunkt at ombytte deres obligationer med aktier i det selskab, som har udstedt obligationerne.

Ved ombytningen giver de hidtidige långivere afkald på en renteindtægt og får i stedet udbytte af deres aktier. Skattepligtige personer må betale indkomstskat både af renteindtægt og af aktieudbytte. For aktieselskabet er der derimod en skattemæssig fordel ved at optage lån i stedet for at udstede aktier. Renteudgifter i forbindelse med obligationslån kan ligesom andre renteudgifter fradrages ved opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst. Det kan udbyttet til aktionærerne derimod ikke. Derfor kan selskabet spare selskabsskat ved at udstede konvertible obligationer, men kun indtil obligationen ombyttes med aktier.

Det er denne besparelse i selskabsskat, som forslagsstillerne søger at bremse ved at foreslå, at renteudgifter i forbindelse med konvertible obligationslån ikke skal kunne fratrækkes ved opgørelsen af aktieselskabets skattepligtige indkomst. Derved bliver selskabet beskattet af den del af indkomsten, der anvendes til betaling af obligationsrenterne.

Hvor obligationerne er udformet på den måde, at obligationsejeren efter en årrække, f. eks. 5 år, kan vælge, om han vil kræve obligationen indløst til pari eller have aktier i stedet, har selskabet samme forpligtelser som enhver anden kreditor, og det kan være vanskeligt i disse tilfælde at begrunde, at selskabet ikke skulle have fradragsret for renterne.

Efter min opfattelse er det i øvrigt yderst tvivlsomt, om forslaget i givet fald ville virke efter sin hensigt. Der skal ikke megen fantasi til at forestille sig, at selskaberne vil gå over til at udstede to sæt dokumenter, nemlig dels en almindelig obligation, dels et dokument, der giver obligationskøberen ret til senere at tegne aktier i selskabet. Disse to rettigheder kan eventuelt omsættes hver for sig, og i så fald er det nok tvivlsomt, om man kan nægte aktieselskaberne ret til at

[Ministeren for skatter og afgifter.]

fradrage udgifter til renter af deres obligationslån, selv om et lovforslag som det foreliggende skulle blive vedtaget.

Jeg vil ikke afvise, at der kan være skattemæssige problemer omkring de konvertible obligationer. Problemerne er imidlertid efter min opfattelse ikke egnet til en isoleret løsning. De må indgå i de videregående overvejelser om den almindelige dobbeltbeskatning af selskaber og aktionærer. Som bekendt har en række af folketingets partier i september måned aftalt, at den omtalte dobbeltbeskatning skal søges lempet, og jeg kan oplyse, at vi i ministeriet for skatter og afgifter arbejder med lovforslag herom — lovforslag, der bliver fremsat i denne folketingsssamling.

Jeg vil meget anbefale, at eventuelle ændringer i skattelovgivningen med henblik på de konvertible obligationer ikke behandles isoleret, men i forbindelse med de almindelige regler om beskatningen af selskaber og aktionærer.

Camre (S):

Det er åbenbart faldet DKP specielt i øjnene, at obligationsrenter ved konvertible obligationer har en fradragsret, som er helt parallel med andre renters. Når en konvertibel obligation ombyttes med en aktie, så vil den person, der ejer den, jo overgå fra at være långiver til at blive medejer af det pågældende firma, og jeg ved ikke, om det specielt er selve ombytningsretten, som gør, at DKP mener, renterne af disse obligationer skulle behandles anderledes end renter, som et firma normalt betaler på optagne lån.

Det spørgsmål, man måske kunne rejse, er vel spørgsmålet om privates ret til obligationsudstedelse ud fra hensynet til styringsproblemet på kapitalmarkedet. DKP nævner i bemærkningerne til lovforslaget en række selskabers udstedelse af obligationer, som dog sammenlagt andrager så store beløb, at de får en vis indflydelse på kapitalmarkedet.

Men jeg tror, ligesom ministeren for skatter og afgifter har sagt, at det vil være rigtigst, at vi tager problemerne op i sammenhæng med de øvrige selskabsskatteproblemer. Jeg kan ikke tilbageholde den rent personlige bemærkning, at det, der vel er

årsag til forslaget, er selve problemet omkring at finde et bedre skattegrundlag, også for aktieselskaberne, end den skattepligtige indkomst, som jo også på dette område er et gummibegreb med meget ubehagelige konsekvenser.

Jens Foged (V):

Venstre deler ganske skatte- og afgiftsministerens betænkeligheder ved det foreliggende lovforslag. Vi finder heller ikke, at en isoleret løsning pillet ud af sin helhed er tilfredsstillende. Vi vil tage problemerne op, når aktieselskabsloven kommer til en helhedsbehandling.

Glistrup (FP):

Så længe renteindtægter indkomstbeskattes, går fremskridtspartiet imod beskæringer i rentefradragsretten. Det gælder, hvad enten forslaget kommer som sidste sommer fra hr. Anders Andersen, om det kommer fra boligforligspartierne, som vi har set det, om det kommer fra centrum-demokraterne, eller om det kommer med de bebudede attentater fra skatteministeren. Vi kan ikke tjene kommunisterne i at være mere venlige mod dem, fordi det er dem, der fremsætter forslaget. Vi må behandle dem på samme måde, som vi behandler de andre partier. Derfor går vi imod forslaget.

Gudme (RV):

Jeg synes, det var en udmærket redegørelse, skatte- og afgiftsministeren gav i anledning af det kommunistiske forslag, og jeg kan i det hele holde mig til denne.

Heraf følger for det første, at problemet er af en anden karakter, end det påstås at være i det kommunistiske forslag, og for det andet at løsningen i hvert fald ikke er en sådan, som forslaget indeholder. Derfor må vi tage afstand fra det forslag, som kommunisterne har fremsat.

Stetter (KF):

Der kan ikke herske tvivl om, at renteudgifter, der afholdes i sammenhæng med konvertible obligationer, bør være fradragsberettigede hos den udstedende virksomhed eller bank. Omvendt er renteindtægten skattepligtig for obligationsejeren. Denne hovedregel må fastholdes. Jeg er ganske enig med hr. Glistrup.

[Stetter.]

Begrundelsen for, at renteudgiften er fradragsberettiget er den, at rentesatsen for en konvertibel obligation er en fast størrelse, som ikke kan ændres. Den er uafhængig af virksomhedens regnskabsresultat og udbyttepolitik. Rentesatsen for den konvertible obligation ligger som hovedregel over virksomhedens eller bankens normale gennemsnitlige aktieudbytteprocent.

Jeg skal i øvrigt henholde mig til de bemærkninger, som ministeren for skatter og afgifter allerede har gjort vedrørende obligationssejersens dispositionsfrihed.

Med disse begrundelser afviser vi at støtte forslaget.

Ømann (SF):

Jeg er ganske enig i de hensigter, der ligger bag ved dette forslag. Jeg kan også godt se, at der er afgrænsningsmæssige problemer. Det rejser hele problemet om renter, og hvad ved jeg.

Men jeg synes, at de foregående ordførere burde have tænkt lidt på, hvorfor dette begreb, disse konvertible obligationer, overhovedet er kommet frem. Er det ikke en klar hensigt om at undgå beskatning, der ligger bagved hos de pågældende selskaber? Hvis man har en skattelovgivning, som åbner muligheder for, at man ved en simpel manipulation kan sætte sin skat ned, ja, så er der altså et hul i skatteloven, og det må vi da kigge på i udvalget. Det er muligt, at det skal ses i en større sammenhæng, men så lad os se det i en større sammenhæng.

Jeg er positivt indstillet over for forslaget, som det ligger, men jeg indrømmer, at der er store problemer med at afgrænse over for andre renter, der kan trækkes fra.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi finder det ikke relevant på nuværende tidspunkt at fremme dette forslag.

Wilhelm (VS):

VS er helt enig i hensigten i dette forslag. Vi mener også, at det er et rimelig godt forslag. Det kan da godt være, at der er nogle mindre tekniske indvendinger, men så lad os få gennemgået dem. Man skal i hvert fald ikke slippe med at afvise dette problem ved at komme med små tekniske indvendinger.

Jeg vil godt benytte lejligheden til at stille skatteministeren et konkret spørgsmål: mener skatteministeren, at det at udstede konvertible obligationer til en fast nominal rente, f. eks. på 13 pct., som det er sket i stor udstrækning, obligationer, som i løbet af en årrække vil kunne ombyttes til pari til aktier i de pågældende virksomheder, er i overensstemmelse med den udbyttebegrænsningslov, som blev genvedtaget så sent som her i foråret, og som begrænsede udbytter af aktier til det, de var året før, og ellers, hvis det lå helt ekstraordinært lavt, til en procent, der ligger betydelig lavere end de her bemeldte 13 pct.? Jeg er godt klar over, at rent teknisk må skatteministeren svare, at det er fuldstændig i overensstemmelse med udbyttebegrænsningsloven. Det viser, hvad det var for noget juks, og det var selvfølgelig ikke noget tilfælde, at man lavede alle de huller.

Jeg synes, at også den hensigt bag de konvertible obligationer skal frem, at det ud over den skattefidus, som forslagsstillerne har påpeget i bemærkningerne, også er en fidus i retning af at omgå en udbyttebegrænsningslov.

Ordføreren for forslagsstillerne (Knud Jespersen) (DKP):

Jeg skal takke de ordførere fra SF og VS, der har været så venlige og positive at sætte sig ind i dette forslag, og så kunne jeg måske have lyst til at takke også partiet venstres ordfører, som også har sat sig ind i forslaget og derfor var modstander af det.

Det hjælper ikke, at skatteministeren forklarer, at det må ses i en større sammenhæng. Når vi foreslår en skattereform, så vil skatteministeren have detaljer, og når vi foreslår en detalje, så vil skatteministeren have en reform. Vi kommer til på et eller andet tidspunkt at finde ud af, om vi kan tale om enkeltheder eller om det samlede billede af, hvordan skatten skal se ud.

De såkaldte konvertible obligationer er en ret ny finansieringsform i Danmark. Der foreligger endnu ikke helt klare skattemæssige regler for behandling af dem. Forbilledet for disse konvertible obligationer er selskaber i USA, som via det såkaldte Erobondmarked har domineret amerikanske selskaber og ofte givet anledning til valutauro.

Jeg ved ikke, hvad ministeren forestiller

[Knud Jespersen.]

sig, men man kan ikke bare afvise forslaget på den måde, som tilfældet har været under denne behandling. For virksomhederne er hensigten helt oplagt at forvandle profit til en fradragsberettiget renteudgift. Det kan næppe være meningen med selskabsskatte- loven, taget efter dens pålydende. At for- vandle profit til en fradragsberettiget ud- gift ved at udstede sådanne konvertible obligationer er i virkeligheden en omgåelse af den lov, som skatteministeren er ansvar- lig for.

Efter de hidtil gældende regler har en række virksomheder ret til at udstede kon- vertible obligationer med fradragsret for renteudgiften. Vi ved, at banker, sukker- fabrikker m. fl. har udstedt sådanne obli- gationer. Vi ved også, at det aldrig har væ- ret hensigten med selve loven, at profit skulle kunne udloddes som en fradragsberet- tiget renteudgift. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: er det i virkeligheden meningen, at man kan gøre det på den facon? Er mi- nisterens bemærkninger en afvisning, idet man vil skubbe det hele hen til en eventuel kommission, eller vil ministeren være med til at kigge på nogle af de problemer, vi har rejst omkring dette forslag til en meget beskedent lovændring?

Der er mange flere ting, man kunne tage op, men det skal jeg ikke gøre ved denne lejlighed. Regnskabsanalyserne fra Finan- sieringsinstituttet for Industri og Hånd- værk fra 1974 dokumenterer, at virksom- hederne trods afskedigelser, trods konjunk- turtilbageslag har opretholdt en høj profit- rate, næsten den samme fra 1973 til 1974. Der er altså ingen grund til at acceptere nye skattefiduser, og det er derfor, vi vil an- befale at stoppe denne skattefidus, som vi mener at de konvertible obligationer er.

Jeg håber, ministeren sin vane tro vil være lidt venstreorienteret i den slags sager. Det kan ikke bare være båndoptagere og den slags ting, man skal beskatte. Her er der tale om at beskatte profit. Jeg anmoder altså om, at ministeren tager sin bedste ven- streorienterede indstilling med i denne sag.

Glistrup (FP):

Når hr. Knud Jespersen oplyser, at dette skulle være noget forholdsvis nyt, hvor der

endnu ikke har dannet sig nogen fast skatte- praksis, så skal jeg meddele ham, at det er forkert. Det har været drøftet i masser af år og blev på ny optaget for en halv snes år siden eller lidt mere, da Akts. Rustfri Staal- montage benyttede sig af udvejen, og på det pågældende tidspunkt udkrystalliserede det sig i hvert tilfælde, at det er helt klart, hvad gældende dansk ret går ud på. Det er altså ikke noget, man har fundet på her i de allerseneste åringer.

(Kort bemærkning).

Knud Jespersen (DKP):

Jeg vil gerne takke hr. Glistrup for denne oplysning. Jeg er ikke i tvivl om, at hr. Glistrup kender skattefiduserne. Men ikke desto mindre ligger det totalt afklaret, at det er en ting, der er kommet til os udefra, nemlig fra USA, og der ligger ikke nogen faste regler for, hvordan man skal behandle den side af sagen. At man har talt om det, det ved jeg meget vel — man har jo også talt om vejret, men det har heller ikke for- bedret sig.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Ja- kobsen):

Tre korte bemærkninger. Med den ene skal jeg bekræfte, at det er ikke nogen ny sag, vi står med her. Emnet indgik bl. a. som et led i betænkningen om den fælles- nordiske aktieselskabslovgivning, som blev afgivet i 1969.

Jeg skal over for hr. Wilhjelm kun notere, at han kendte svaret på sit eget spørgsmål.

Til hr. Knud Jespersen skal jeg sige: ja, det var en afvisning af at gennemføre dette forslag, som det ligger her, ikke en afvis- ning af at kigge på de problemer, der knytter sig til det spørgsmål, som kommunisterne her har rejst. Når det er en afvisning af at gennemføre forslaget, som det ligger her, så hænger det bl. a. sammen med, at der jo ikke er megen idé i at gennemføre det forslag, når man samtidig kan se andre muligheder for at nå nøjagtig det samme resultat på en måde, der er i fuld overensstemmelse med gældende lov.

Derfor mener jeg, vi må se sagen i den sammenhæng, hvor den hører til, nemlig hele vores beskatning af aktionærer og sel- skaber.

Wilhelm (VS):

Jeg takker skatteministeren for hans bekræftelse af min udlægning af den såkaldte udbyttebegrænsningslov, men jeg synes, det skal stå lidt mere krystallklart som afslutning på denne runde. Skatteministerens ord betyder jo rent faktisk, at denne udbyttebegrænsningslov ikke dæmper op for en omgæelse af loven ved at ændre praksis fra en aktieudstedelse til en udstedelse af konvertible obligationer. Det synes jeg er værd at få frem, for denne udbyttebegrænsningslov, både forrige år og i indeværende år, blev jo lagt frem af regeringen og af forligspartierne i et forsøg på at bilde lønarbejderne ind, at der fandtes et modstykke til tvangslovene på overenskomstområdet. Det skulle sandelig også gå ud over udbytterne. Her har vi et af de helt konkrete eksempler på — og det har man vidst hele tiden — at det gjaldt ikke. Der er smuthuller, og man har kendt dem, de er ikke stoppet til, de var til at forudse.

Ordningerne har eksisteret, som hr. Glistrup siger, i årevis. Man har med vilje ikke ønsket at stoppe disse ting. Der er stadig væk både mulighederne for friaktier, for fondsaktier og altså også for konvertible obligationer til 13 pct.

Ordføreren for forslagsstillerne (Knud Jespersen) (DKP):

Jeg skal benytte lejligheden til at takke skatteministeren for bemærkningen om, at man var villig til at kigge på problemet. Jeg vil gerne have understreget, at sådan som diskussionen har fornet sig, forstår jeg, at skatteministeren — og ingen har bestridt det — er enig i, at det er et problem, hvorom der ikke foreligger fornødne regler og fornødne bestemmelser. Det, vi ville med dette lille beskedne forslag, var at pege på den side af sagen. Jeg håber derfor, at vi kan få et positivt udvalgsarbejde, idet jeg går ud fra, at ingen i det høje ting bare vil være med til at tage skatter fra de folk, hvis indtægter man kan kontrollere, uden også at ville kigge på de såkaldte konvertible obligationer, hvor man forvandler profitter til fradragsberettigede renter.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg skal kun for en ordens skyld gøre to

bemærkninger. Der er efter min bedste vurdering ikke uklarhed om behandlingen af disse konvertible obligationer. Derfor kan der godt være knyttet nogle problemer til dem.

Jeg skal overlade helt til hr. Wilhelm selv at drage meget vidtgående konklusioner; han kan ikke hæfte mig op på dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om beskatning af agio [af Ove Jensen m. fl.].

(Lovforslag nr. 49. Fremsat 23/10 75).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om påbuddet af indkomst- og formueskat til staten. (Beskatning af kursgevinst og -tab på fremmed valuta).

(Lovforslag nr. 82. Fremsat 21/11 75).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Det forslag, der i dag er til behandling, er i alt væsentligt, bortset fra en mindstegrænse, identisk med det forslag, som fremskridtspartiet fremsatte i forrige samling. Det tidligere forslag fra fremskridtspartiet indeholdt ingen som helst begrænsninger i adgangen til at fradrage valutakurstab på selvangivelsen, og bl. a. derfor kunne jeg ikke støtte forslaget.

Derimod var regeringen enig med de fleste af de øvrige partiers ordførere i, at svingninger i valutakurserne volder betydelige problemer for erhvervslivet, og jeg kunne ved førstebehandlingen af fremskridtspar-